03/03/2023

Συγκλονισμένος ο Πρύτανης του ΑΠΘ για τους 10 φοιτητές που σκοτώθηκαν στο σιδηροδρομικό δυστύχημα

/ Επικαιρότητα

Συγκλονισμένος από την τραγωδία στα Τέμπη δηλώνει ο πρύτανης του ΑΠΘ, Νίκος Παπαϊωάννου, με γραπτό μήνυμά του στα social media, με το οποίο τονίζει ότι η ζωή στο Πανεπιστήμιο «πάγωσε» στο λεπτό της μοιραίας σύγκρουσης.

Σημειώνεται ότι πρόκειται για τη μεγαλύτερη τραγωδία στην ιστορία του Ιδρύματος, καθώς τουλάχιστον 10 είναι οι φοιτητές που έχασαν τη ζωή τους στο μοιραίο επιβατικό τρένο που σκόρπισε τον θάνατο.

Όπως αναφέρει ο πρύτανης, οι ψυχολόγοι του Κέντρου Συμβουλευτικής και Ψυχολογικής Υποστήριξης του Πανεπιστημίου, καθώς και η ειδική επιστημονική ομάδα της της **Γ΄ Ψυχιατρικής Κλινικής του ΑΧΕΠΑ**, είναι στη διάθεση κάθε μέλους της πανεπιστημιακής κοινότητας, «για να βοηθήσουν στη διαχείριση του σοκ που όλους μας έχει καταβάλει».

Το μήνυμα του πρύτανη του ΑΠΘ

Η οικογένεια του Αριστοτέλειου **Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης** θρηνεί. Θρηνεί για τα δέκα- με τα έως τώρα δεδομένα – παιδιά της, που χάθηκαν στο τραγικό σιδηροδρομικό δυστύχημα, τόσο άδικα και ξαφνικά. Τα παιδιά μας, που δε χωράει ο νους ότι δε θα βρεθούν ξανά ανάμεσά μας. Η ζωή στο ΑΠΘ «πάγωσε» στο λεπτό της μοιραίας σύγκρουσης.

Φωτογραφίες αγνοουμένων είχαν πλημμυρίσει το διαδίκτυο και μέχρι που άρχισε η διαδικασία ταυτοποίησης των σορών που εντοπίστηκαν από τα σωστικά συνεργεία, μέσα στον βουβό πόνο προσπαθούσαμε να κρατήσουμε ζωντανή την ελπίδα για τα παιδιά μας.

Για τους νεκρούς, που καθώς απέκτησαν ονοματεπώνυμο, είναι οι κόρες και οι γιοι κάποιων μανάδων και πατεράδων – ανάμεσά τους και συνάδελφοί μας. Είναι οι φοιτητές μας, οι συμφοιτητές κάποιων, οι φίλοι και οι κολλητοί κάποιων, οι αγαπημένες και οι αγαπημένοι κάποιων. Μα και για όσους ποτέ δεν είχαν και δε θα έχουν πια την ευκαιρία να τους γνωρίσουν ο πόνος της απώλειας είναι συντριπτικός.

Ως πατέρας, μα και ως πρύτανης, λυγίζω μπροστά στο αδιανόητο που συνέβη, μα και αισθάνομαι την ανάγκη να μοιραστώ τα οδυνηρά συναισθήματα που με κατακλύζουν, για να καλέσω όλα τα μέλη της οικογένειάς μας να είμαστε δυνατοί, ώστε ενωμένοι να σταθούμε πλάι στις οικογένειες των φοιτητών μας που χάθηκαν.

«Να σταθούμε δυνατοί ο ένας για τον άλλον»

Να σταθούμε πλάι στους συναδέλφους μας καθηγητές που θρηνούν τα παιδιά τους, να σταθούμε πλάι σε όσους περιμένουν τη σπαραχτική διαδικασία της αναγνώρισης, να σταθούμε πλάι στους 26 τραυματίες- μέλη της πανεπιστημιακής μας κοινότητας, που επιβίωσαν στο φρικτό δυστύχημα, αλλά ποτέ δε θα είναι οι ίδιοι.

Να σταθούμε δυνατοί ο ένας για τον άλλον. Κι ο συλλογικός μας πόνος να γίνει δύναμη που θα στηρίξει τους οικείους των θυμάτων, δύναμη που θα τη χρειαστούν για να μάθουν να ζουν ξανά.
Δεσμεύομαι προσωπικά ότι το Αριστοτέλειο θα υποστηρίξει με κάθε δυνατό τρόπο -ηθικά και πρακτικά- τις οικογένειες των θυμάτων της τραγωδίας, που υπήρξαν μέλη και της δικής μας οικογένειας. Και θα σταθεί επίσης, όπως οφείλει ένα δημόσιο πανεπιστήμιο, αρωγός στην **Πολιτεία,** με συγκεκριμένες προτάσεις και έργα, ώστε το ανθρώπινο λάθος να μην είναι ποτέ ξανά ικανό να αποβεί μοιραίο.

Οι ψυχολόγοι του **Κέντρου Συμβουλευτικής και Ψυχολογικής Υποστήριξης**

του Πανεπιστημίου μας, καθώς και η ειδική επιστημονική ομάδα της της Γ΄ Ψυχιατρικής Κλινικής του ΑΧΕΠΑ είναι στη διάθεση κάθε μέλους της πανεπιστημιακής κοινότητας, για να βοηθήσουν στη διαχείριση του σοκ που όλους μας έχει καταβάλει».